

розвитку в Україні ринку класичного страхування і відповідатиме міжнародній практиці [1].

Отже, страховий ринок є перспективним сектором фінансового ринку України, розвиток якого потребує стимулювання з боку держави. Проте, реформи, які запроваджуються в країні лише призводять до його занепаду. Тому, замість того, щоб сліпо копіювати зарубіжний досвід, необхідно пристосовуватися до особливостей фінансового ринку України, та страхового зокрема, і впроваджувати свої реформи.

Список використаних джерел:

1. Барсученко А.С. Податок на прибуток страховиків : основні тенденції та шляхи вдосконалення / А.С. Барсученко // журнал «Управління ризиком», № 5. – 2014 р. – 70–72 с.
2. Гнатуш О.В. Системний підхід щодо оподаткування діяльності вітчизняних страховиків податком на прибуток [Текст] / О.В. Гнатуш// Економіка України. – 2006. – № 7. – С. 82–87.
3. Островерха Р.Е. Прибуткове оподаткування страхових компаній : досвід та напрямки удосконалення / Р.Е. Островерха // Вісник КНУ ім. Т. Шевченка. – 2009. – 80–84 с.
4. <http://www.insurance.lviv.ua>.
5. <http://www.mtsbu.ua/ua/presscenter/news/112995/>.
6. <http://forbes.ua/ua/opinions/1387361-podatkovyi-vikliki-dlya-strahovikiv>.

Крупа Т.І.

студент,

Науковий керівний: Делас В.А.

кандидат економічних наук, асистент,

Фінансово-правовий коледж

ФІНАНСОВА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПЕРЕВАГИ ТА ЗАГРОЗИ ВПРОВАДЖЕННЯ

Децентралізація – це передача значних повноважень та бюджетів від державних органів органам місцевого самоврядування. Так, аби якомога більше повноважень мали ті органи, що ближче до людей, де такі повноваження можна реалізовувати найбільш успішно [1].

Проблема децентралізації влади в українській теорії конституційного права та практиці державотворення завжди посідала вагоме місце, починаючи з моменту проголошення незалежності України

Фінансова децентралізація – це процес розподілу функцій, фінансових ресурсів і відповідальності за їх виконання між центральним і локальним рівнями управління, причому таким чином, аби якомога більше повноважень мали ті органи, які є найближчими до людей, де завдань і функцій, що мають публічний характер, не обмежуючись лише рівнем територіальних одиниць, а отже й органами місцевого самоврядування.

Фінансова децентралізація відображає фінансові повноваження органів регіонального рівня і є однією з фундаментальних умов незалежності та життєздатності органів місцевої влади: децентралізація процесів ухвалення рішень збільшує можливості участі місцевої влади в розвитку підконтрольної їй території [2].

Переваги та недоліки децентралізації

До переваг децентралізації відносять:

-можливість керівників зосередити увагу на розв'язанні стратегічних питань;

- на відповідних рівнях управління рішення приймаються оперативно;
- рішення приймаються керівниками, що глибоко ознайомлені з проблемою;
- керівники нижчого рівня набувають досвіду, що дає їм можливість посісти вищі посади.

Недоліки децентралізації:

- ускладнюється процес координування діяльністю;
- з'являється внутрішня конкуренція;
- збільшуються витрати на утримання обслуговуючого персоналу [4].

До складу будь-якого суб'єкта господарювання входять структурні підрозділи, які визначають його організаційну структуру і виконують різні функції: майстерні, цехи, відділи, служби, секції, ательє, відділення тощо. Їх очолюють керівники (начальники, завідувачі тощо), які несуть повну відповідальність за результати діяльності своїх підрозділів і контролюють їх. В умовах сучасної політичної, економічної та соціальної кризи можливе поглиблення негативних тенденцій посилення регіональних ідентичностей серед населення, сепаратистських тенденцій в окремих регіонах за умов надання їм можливості вирішувати свою долю у складі держави. Послаблення централізації влади в результаті децентралізації може спричинити зростання свавілля місцевих чиновників та зростання незадоволення населення владою, включаючи центральну, яка не в змозі і нездатна буде захистити інтереси та права регіональних громад. Децентралізація може посилити відцентрові тенденції через вкрай низький рівень відповідальності держави перед адміністративно-територіальними суб'єктами. Зарубіжний досвід підтверджує, що навіть в успішних в політичному, економічному, соціальному плані країнах (Франція, Великобританія, Італія, Польща) в процесі здійснення децентралізації влади вони мали великі проблеми. В умовах глибокої політичної, економічної та соціальної кризи цей чинник слід завчасно враховувати, щоб упередити можливі негативні наслідки децентралізації. В цьому плані слід забезпечити послідовність у здійсненні цього процесу, зокрема, органи влади зобов'язані забезпечити спроможність участі народу в управлінні суспільно-політичними та суспільно-економічними процесами в державі: держава має посприяти зміцненню інститутів місцевого самоврядування, ефективності їх діяльності з метою забезпечення здійснення ними самоврядних функцій на рівні району та регіону, забезпечити ефективність системи служби в органах місцевого самоврядування, підвищення рівня оплати службовців місцевого самоврядування, їх освітнього та компетентного рівня, здійснення ефективної політики, спрямованої на подолання диспропорцій в економічній та інших сферах розвитку територій, збільшення обсягу бюджетного фінансування та вдосконалення механізму трансфертів фінансових ресурсів держави на рівень територіальних громад, ліквідації диспропорцій у розвитку економічної та правової основ у здійсненні децентралізації та ін. Іншого шляху у нас немає [3].

Отже, реформа фінансової децентралізація потрібна для того, аби Україна стала ефективною державою, щоб українські громадяни могли обирати собі ефективну та авторитетну місцеву владу, так як децентралізація – це запорука ефективного територіального розвитку, шлях до демократизації, дійсного народовладдя.

Список використаних джерел:

1. Децентралізація влади / [електронний ресурс] / <http://decentralization.gov.ua/>.
2. Бориславська О.М., Заверуха І.Б., Захарченко Е.М., Курінний О.В., Школик А.М. [та ін.] Децентралізація публічної влади : досвід європейських країн та перспективи України [електронний ресурс] / Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні – DESPRO. – К. : ТОВ «Софія».

3. Скрипнюк О.В. Децентралізація влади як фактор забезпечення стабільності конституційного ладу : питання теорії і практики / [електронний ресурс] / <http://www.ccu.gov.ua/doccatalog/document;jsessionid=E3D0F7338B17ADA5C5564ACFAF68F3BB?id=251115>.

4. Робінс Ст. П., ДеЧенцо Д.А. Основи менеджменту. Пер. з англ. – К. : Основи, 2002. – 672 с.

Пилип'юк О.М.

студентка,

Запорізький національний університет

ВПЛИВ КОРПОРАТИВНОГО ПОДАТКОВОГО ПЛАНУВАННЯ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день податкове планування здійснюється у всіх країнах з розвинутою ринковою економікою, що сприяє розвитку податкової системи. В умовах ринкової економіки податки повинні використовуватися не тільки як джерело наповнення бюджету, а й як важливий інструмент фінансового регулювання економіки.

Більшість розвинутих країн використовують оподаткування не тільки для вирішення фіскальних цілей, але й для виконання невідкладних завдань соціальної політики, перерозподілу доходів між різними верствами населення та підтримки платоспроможного попиту.

Податкове планування повинно здійснюватись з метою зростання економіки, підвищення рівня життя населення та їх добробуту. Для цього в Україні податкове планування на підприємстві повинно використовуватись у якості головного інструменту економічного впливу. За цих обставин при вдосконаленні податкової системи стає можливою активізація податкового планування у різних його проявах із застосуванням сучасних методів податкового управління [1, с. 45].

Саме категорія «податкове планування» являє собою організацію діяльності платника податків таким чином, щоб мінімізувати його податкові зобов'язання на тривалий період без порушення норм законодавства. Тобто кожний платник податків має можливість використовувати всі дозволені законодавством засоби та прийоми з метою зменшення своїх податкових зобов'язань.

Проблеми планування та оптимізації податкових платежів розглядалася такими авторами, як О. В. Білоіван, Ю. Б. Іванов, Т. О. Меліхова, М. Підлужний, А. М. Поддєрьогін, А. Г. Поршнєв, С. А. Супруненко та іншими.

Корпоративне податкове планування передбачає оцінку та прийняття управлінських рішень виходячи з цілей діяльності підприємства та врахування можливих податкових наслідків для нього. Діяльність суб'єктів господарювання спрямована на максимізацію своїх доходів та прибутку. Виходячи із цих міркувань, головним завданням податкового планування є вибір такого варіанта сплати податків, який дозволить оптимізувати всю систему оподаткування підприємницьких структур. Вона передбачає не лише зниження податкового тягара по окремих податках та по підприємству в цілому, а й оптимальний розподіл податкових платежів у часі.

Цілі податкового планування зображено на рис. 1.